

पुनर्वचिताहारा धातुगरेवत्स्थिनीपुव्यहस्तनक्षत्रैर्देशभिरु-
पलक्षिते काले कर्णवेधः प्रशस्तः । उक्तं हि श्रीपतिना
“पौष्णवैष्णवकराश्चिन्तित्वापुष्यगणपुनर्वसुमेवैः । सैन्धवैः
श्रवणवेधविधानं निर्दिशन्ति सुनयो हि शिम्बूनाम्” ।
नारदेनापि “चित्रादिधात्रिविष्णुन्यरविमितवस्तुहृष ।
समृगेल्लेषु बालानां कर्णवेधक्रियां हनेति” गण-
णोत्तरावयमयुक्तम् । “पुष्ये धनिशस्त्रदितौ हरोन्दत्वा-
द्दे करेऽन्ये तिष्ठपूत्तराह । दक्षे समेतेऽप्यथ कर्णवेधो
नेष्टाश्च सर्वेऽष्टमराशिस्थिताः” इति । अत्रैच्छिकोभि-
कल्पः । अत्र जन्मनक्षत्रनिषेधः सर्ववादिसिद्धः । तदुक्तं
दीपिकायाम् “जन्मनक्षत्रगण्डः प्रशस्तः सर्वकर्मसु ।
चौरभेषजवादाध्वकर्त्तृषु विवर्जयेत्” इति च्छेदन-
इति धात्वर्थानुसारात् कर्त्तृनशब्देन कर्णवेधो विव-
क्षितः । तथा च स्मर्यते । “जन्मनि मावि विवाहः शुभ-
दो जन्मर्त्तजन्मराशयोश्च । अशुभं वदन्ति गणाः श्रुतिवेध
चौरयात्वास्त्रिति” । “स्मृतिभवेनेष्टमस्थाने सशुद्धे सर्वपह-
वर्जिते सति । यदाह जगन्मोहने वसिष्ठः “न कश्चिदि-
ष्टोऽष्टमराशिस्थितिद्वयञ्चावमभस्रकं चेति” अत्र
विहितलग्नानि प्रयोगपारिजाते नारदेनोक्तानि । “दृषभे
मिश्रुने भीने कुलीरे कन्यकसु च । तुलाचापे च कुर्वति
कर्णवेधं शुभावहम् । मेघस्य मकरस्यैव मध्यमा गुरुणोदितौ ।
सिंहवृश्चिककुम्भाश्च अधमत्वाद्दिवर्जिताः” इति । अतएवो-
क्तं ब्राह्मसंहितायाम् “लाभे तृतीये च शुभैः समेते क्रू-
रेर्विहीने शुभराशिलगने । वेधौ तु कर्णौ त्रिदशज्यल-
गने” इति शुभाश्वत्थबुधगुरुशुक्राः तेषां राशयः कर्कशियु-
नकन्याष्टपतलाधनुर्भीजानां घामन्यतमे लगने क्रूरेर्विहीने
सनीत्यर्थः । अन्यत्तद्दीपिकाकारमतमाश्रित्याह करोति ।
कवीज्यवोर्लगने दृषतुलाधनुर्भीजानां घामन्यतमे लगने सति
त्रिकोणे ५,८, केन्द्रे १,४,७,१० त्राय २,११, स्थितैः शुभ-
पक्षेस्तथा पाषाण्यैर्धैररिसहजायोगेहस्यैः षष्ठतृतीयै-
कादशस्थानस्थितैरुपलक्षिते तथा लग्नस्थे त्रिदशगुरौ
सति कर्णवेधः शुभावहः शुभकारकः स्यात् उक्तञ्च दीपि-
कायाम् “सौम्यैस्त्रावत्रिकोणकण्टकगतैः पापैस्त्रिणाभा-
रिगैरोजावद् श्रुतिवेध ईज्य सतयोगिन्नेऽनुकूले शुभे” इति
गुरु “कर्णवेधादिका येष नेष्टाः सर्वेऽष्टमस्थिताः । कर्णवेधो
विनिर्देश्योलग्नस्थे च दृश्यते । तदभावेऽन्यकेन्द्रस्थे तद-
भावे त्रिकोणगे” इति अत्र कर्णवेधप्रकारो रत्नमालायाम्
“शिशोरजातदलस्य मातृरुत्सङ्गपरिणः । सौचिकोवेधयेत्

कर्णौ सूच्या द्विगुणसूत्रया” कर्णरम्भे विशेषमाह देवलः
“कर्णरम्भे रवेच्छाया न विशेषपजन्मनः । न दृष्ट्वा
विलयं यानि पुण्यौषाश्च पुरातनाः” बालङ्गायनः “अवि-
कस्यैयङ्गुत्तं लक्ष्मणस्यैयव च । दग्धकर्णैश्च यङ्गु-
तद्वै रक्षांसि गच्छतीति” । कर्णवेधप्रकारः कर्णव्यधविधि-
शब्दे वक्ष्यमाणमुच्यतेऽतः कर्णवेधः ।
विधा० पा० । श्रीधरः “हरिहरकरचित्रासौम्य
पौष्णोत्तरार्यादितिवसुषु घटालोसिंहवज्यं सुलगने । शशि-
बुधगुरुकाव्यानां दिने पर्वरित्कारहिततयिषु शुद्धे नैधने
कर्णवेधः । सुनक्षत्रे शुभे चन्द्रे सुस्थे शीर्षोदये शुभे ।
दिनच्छिद्रव्यतीपातविष्टिवैष्टितर्जिते । शिशोरजात-
दलस्य मातृरुत्सङ्गपरिणः । सौचिकोवेधयेत् कर्णौ सूच्या
द्विगुणसूत्रया । शतकुम्भमयो सूचिवेधने तु शुभप्र-
दा । राजतो वायसी वापि यथा विभवतः शुभा । सुभ-
मो माङ्गणे रम्ये रुचो देशेऽश्वरे रवेः । सन्निधौ वेधयेत्
कर्णौ स्त्रीपुंसोर्वाभदक्षिणौ । क्रमेण पूर्वं वेध्या द्वौ शि-
शोराशुष्यवर्द्धनौ” । अथ वेऽप्युक्तम् “शुक्रसूत्रसमायुक्ताम्ब-
सूच्याय वेधयेत् । वेधात् तृतीये नक्षत्रे क्षालयेदुष्णवारि-
णा । रोपणार्थमुशुध्यं बालसंपत्तिमाप्नुयात् । एवं द्विजे च
निम्ने च हित्वा योज्यानि योजयेत्” विष्णुधर्मोत्तरे पुष्करः
“शिशोरेवाथ कर्तव्यं कर्णवेधं यथा शृणु । पूर्वाह्णे पूज-
नं कृत्वा केशवस्य हरस्य च । ब्रह्मणसन्त्रस्त्याभ्यां दिगी-
शानालये च । नासत्ययोः सरस्वत्या ब्राह्मणानां गवां
तथा । गुरुणां, मण्डलं कृत्वा तत्र दत्त्वा वरासनम् ।
तथोपवेशयेत्तत्र धात्रीशुक्रास्तरां तथा । अलङ्कृतं तदु-
सङ्गे बालभृत्वा तु सान्त्वने । धृतस्य निशुलः सम्यक् कर्ण-
युग्मं रसाङ्कितम् । त्रिधेदलङ्कृते द्विजे सङ्गदेवात् लाघवान् ।
प्राग्दक्षिणे कुमारस्य भिवग्नामे तु योषितः । शिशोर्वि-
वर्धनं कार्यं यावदाभरणक्षमम् । कर्णवेधदिने विप्राः
सांवत्सरविक्रित्यको । पुज्याश्च विविधा नार्यः सुहृदश्च
तथा द्विजैः” । अत्र पुरुषकर्णरम्भद्विधिमपि विशेषमा-
ह हेमाद्रौ देवलः “कर्णरम्भे रवेच्छाया न विशेषपज-
न्मनः । तं दृष्ट्वा विलयं यानि पुण्यौषाश्च पुरातनाः” ।
तत्रमाणं प्रसङ्गान्तरणाह शङ्ख । “अङ्गुष्ठमानशुषितौ कर्णौ
न भवतोयदि । तस्मै आङ्गं न दातव्यं यदि चेद्भुज भवेत्
तस्य आङ्गोऽपाततामाह शालङ्कायनः । “अष्टिकर्णै-
र्यङ्गुक्तं लक्ष्मणस्यैयव च यत् । दग्धकर्णैश्च यङ्गुक्तं त-
द्वै रक्षांसि गच्छति” । विधा० पा० । तथा च कर्णवेधः